

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Registrace zasílatele u ČTU - Pravděpodobně se týká i Vás?

Novela zákona č. [29/2000](#) Sb., o poštovních službách (dále jen „ZPS“) účinná od 15. 4. 2020 trápí dlouhodobě zasílatele poskytující balíčkové služby. Proč? Protože pokud by zasílatelé poskytovali poštovní služby na základě ZPS, váže se k jejich činnosti nejedna povinnost, kterou tento zákon ukládá. Otázka, zda jsou služby, které poskytují, poštovními službami ve smyslu zákona o poštovních službách, je zdá se již vyřešena.

Dle ZPS[1] se poštovní službou míní činnost, která zpravidla zahrnuje poštovní podání, třídění a přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě a je prováděna za účelem dodání poštovní zásilky příjemci; za poštovní službu se považuje i dodání poukázané peněžní částky. Podstatné také je, že dané služby se musí vztahovat k poštovní zásilce, což je dle ZPS adresná zásilka v konečné podobě.

Co je „poštovní služba“ dle aktuální judikatury českých soudů?

Vysvětlením pojmu „poštovní služby“ se zabývaly i české soudy. Nejvyšší správní soud[2] mimo jiné rozhodl, že ZPS se vztahuje na všechny poskytovatele poštovních služeb, nikoli jen na poštovní služby poskytované držitelem poštovní licence.

Na to navázal Městský soud v Praze[3] který se zabýval činností žalobce, společnosti, která poskytuje zasílatelské služby. Žalobce uvedl, že v rámci své podnikatelské činnosti: *„Obstarává přepravu a dodání zásilek prostřednictvím smluvních partnerů, kteří tedy zásilky přepraví a dodají příslušnému příjemci. Službu si zákazníci objednají u žalobce s tím, že žalobce zajistí převzetí zásilky smluvním partnerem/kurýrem (nejedná se o zaměstnance žalobce) a zásilky jsou dále svezeny buď na depo žalobce, z kterého jsou předány zahraničnímu smluvnímu partnerovi, přepraveny do mezinárodního třídícího střediska, či jsou přímo přepraveny do centrálního systému v zahraničí (tento není vlastněn žalobcem), kde následně dochází k roztrídění podle země určení, a poté k přepravě do příslušné země určení a dodání cílovému příjemci.“* Žalobce také uvedl, že: *„Že je zřejmé, že obstarává přepravu a dodání zásilky příjemci prostřednictvím smluvních partnerů a převážnou většinu činností vykonává smluvní partner žalobce, který je součástí některé z mezinárodních doručovacích sítí.“* Městský soud se proto, vázán právním názorem Nejvyššího správního soud, zabýval posouzením žalobcem poskytovaných služeb z materiálního hlediska, zda jejich obsah naplňuje kritéria vytyčená rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu pro poštovní službu, tj. zda žalobce zásilky (poštovní podání) vybírá, třídí, přepravuje či dodává. Dle názoru Městského soudu pak činnost žalobce při poskytování uvedených služeb naplňuje obsah a definici poštovní služby tak, jak ji v návaznosti na ZPS vyložil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, neboť žalobce uvedl, že službu si zákazníci objednají u žalobce s tím, že žalobce buď zajistí převzetí zásilky smluvním partnerem/kurýrem (tzn. žalobce zásilky vybírá); dále že jsou zásilky svezeny na depo žalobce nebo přepraveny do mezinárodního třídícího střediska či přímo přepraveny do centrálního systému v zahraničí, kde dochází k jejich třídění (tzn. žalobce zásilky třídí); dále je předává k přepravě a dodání příjemcům svým smluvním partnerům (tzn. žalobce zásilky přepravuje a dodává). Zároveň z žalobcem uvedeného popisu služeb vyplývá, že jeho činnost nespočívá výhradně v samotné přepravě poštovních zásilek, či zajištění smluvních partnerů pro tuto činnost. Právě zajištění přepravy je

hlavním znakem zasílatelství. **Nelze tedy vyvozovat závěr, že pokud žalobce obstarává přepravu a dodání zásilky příjemci prostřednictvím smluvních partnerů a převážnou většinu činností vykonává smluvní partner žalobce a ten provozuje zasílatelskou činnost, nejedná se o poskytování poštovních služeb.**

Při hodnocení zda se jedná o poštovní služby vyvstává v praxi také **otázka zda poštovní zásilka má splňovat určitý váhový limit.** Tato otázka nebyla v praxi v rámci rozhodování vyšších soudů v České republice zatím jasně vyřešena. Podle ZPS[4] se za základní službu považuje dodání balíků do 10 kg. Z koncepce ZPS pak plyne, že pojem poštovní služba je širší než pojem základní služba, tedy váhový limit u poštovní zásilky musí být vyšší než limit u základní služby. Váhový limit se váže vždy k jedné zásilce, jak ji vymezuje § 2 písm. b) ZPS. Výkladem těchto ustanovení se dále zabýval opět Městský soud v Praze[5], kdy konstatoval, že podle Světové poštovní úmluvy[6] je součástí základních služeb v mezinárodním styku příjem, zpracování, přeprava a dodávání poštovních balíků do hmotnosti 20 kg, ustanovení článku RC 114 Řádu poštovních balíků[7] připouští výměnu balíků i s hmotností až do 50 kg, za poštovní balíky se tak v rámci univerzální služby podle Aktu Světové poštovní unie považují balíky, jejichž hmotnost je nejvýše 50 kg (jinak je to však např. v sousedním Německu[8]). Tento závěr Městského soudu však považují autoři za nesprávný a není jim známo, že by ke dni zpracování tohoto příspěvku (tedy, říjen až listopad 2023) byl daný závěr potvrzen vyššími soudy. Autoři mají za to, že za splnění dalších podmínek ZPS a Poštovní směrnice, by daný váhový limit měl být do 20 kg.

Závěry rozhodnutí Městského soudu v Praze se zdají být na první pohled jasná. Je však otázkou, zda nebudou Nejvyšším správním soudem překonána a případně v jakém směru[9]. Za nesprávná, případně neúplná, lze podle názoru autorů označit právě např. odůvodnění Městského soudu v Praze týkající se tzv. hmotnostního limitu poštovních zásilek nebo třeba i závěr o materiálním naplnění pojmu výběru zásilek v daném případě.[10] Otvírají se i další otázky správnosti a úplnosti daného rozhodnutí, jako zejména otázka naplnění podmínky proporcionality ve vztahu k dosažení cíle stanoveného tzv. Poštovní směrnici EU.

Poskytujete „poštovní služby“? Závěr a doporučení pro praxi.

Zjistili jste, že jako zasílatelé poskytujete ve světle aktuální rozhodovací praxe českých soudů poštovní služby? Týká se Vás povinná registrace? Registrace se provádí na předem předepsaném formuláři u Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“). Kromě povinností jako je podávání informací provozovatelem na ČTÚ, či kontraktační povinnost včetně možnosti nařízení změny poštovních podmínek ze strany ČTÚ a samozřejmě veřejnoprávní kontrola a dohled provozovatele ze strany ČTÚ, může mít registrace pro zasílatele i výhody. Těmito výhodami jsou např. úprava (limitace) odpovědnosti zasílatele nebo sdílení zvláštních služeb a prvků poštovní infrastruktury. **Pokud by ČTÚ vyhodnotil, že Vám byla dána povinnost registrace a vy byste registraci neučinili, hrozí Vám navíc správní sankce v podobě pokuty až ve výši 10.000.000,- Kč.**

S ohledem na aktuální rozhodnutí Městského soudu v Praze ve světle aktuální rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, je pro podnikatele v oblasti poštovních služeb jedinou jistotou jak se vyhnout sankcím ČTÚ, registrovat se k podnikání v oblasti poštovních služeb a plnit odpovídající povinnosti plynoucí ze ZPS. To případně současně se zajištěním si jasného stanovisko ČTÚ, případně i pomocí kroků ve správním soudnictví, nakořik jsou služby příslušného poskytovatele službami poštovními.

Samozřejmě, další cestou např. při udělení pokuty ze strany ČTÚ je využití stávajících otevřených otázek a nejasností existující rozhodovací praxe českých soudů a napadení takového rozhodnutí. ZPS je totiž třeba vykládat zejména v souladu s Poštovní směrnici a také při zohlednění Světové poštovní úmluvy. Nicméně, takováto cesta je cestou zpravidla nejistou, zdlouhavou a nákladnou. Podobné

platí i pro případ, že by na základě žádosti příslušného poskytovatele ČTÚ vydal stanovisko o tom, že jeho služby jsou službami poštovními a daný poskytovatel by se rozhodl v rámci správního soudnictví takový závěr ČTÚ napadnout.

JUDr. Alice Kubová Bártková, M.E.S.,
advokátka / Associate Partner
členka předsednictva ČSDP

JUDr. Kristýna Nováková,
advokátka

Rödl & Partner

Rödl & Partner

Platněřská 2
110 00 Praha 1

Tel.: +420 236 163 111

e-mail: alice.bartkova@roedl.com

e-mail: kristyna.novakova@roedl.com

[1] § 2 odst. 1 písm. a)

[2] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 14.9.2021, sp.zn. 8 As 70/2018

[3] rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13.1.2022, sp.zn. 6 A 21/2017

[4] § 3 odst. 1 písm. b)

[5] Rozsudek Městského soudu v Praze z 25.2.2022, sp.zn. 3 A 169/2016

[6] K dispozici >>> [zde](#).

[7] K dispozici >>> [zde](#).

[8] Podle tamní úpravy poštovních služeb dle informací známým autorů spíše není pochyb o tom, že aby se jednalo o poštovní služby, nesmí poštovní zásilka přesahovat hmotnost 20 kg. Autoři mají za to, že na základě Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 97/67/ES (Poštovní směrnice) a Světové poštovní úmluvy by stejný závěr měl při výkladu ZPS být učiněn i v rámci aplikace českých právních předpisů. To tím spíše, že Řád poštovních balíků, o nějž např. v předmětném rozhodnutí Městského soudu v Praze soud opírá své závěry, představuje poštovní podmínky České pošty a nikoliv předpis národního regulátora ČTÚ tak, jak by u balíků nad 50 kg případně předpokládala Světová poštovní úmluva.

[9] Tento příspěvek byl zpracován ke stavu konec října až začátek listopadu 2023. V dané době nebylo autorům z dostupných veřejných zdrojů známo, že by snad předmětné rozhodnutí Městského soudu v Praze bylo napadeno opravným prostředkem nebo že by jinak bylo překonáno pozdějšími rozhodnutími vyšších soudů v podobných věcech, zejména pak Nejvyššího správního soudu.

[10] Podle čl. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 97/67/ES (Poštovní směrnice) se totiž výběrem rozumí sběr poštovních zásilek odevzdaných na přístupových místech. Přístupovým místem se pak rozumí fyzická zařízení včetně poštovních schránek pro veřejnost, umístěná buď na veřejné komunikaci, nebo v budově, na budově nebo na pozemku poskytovatele všeobecných služeb, kde mohou zákazníci odevzdávat poštovní zásilky do poštovní sítě. Poštovní směrnice tedy zjevně pod výběr v jejím smyslu nezahrnuje např. výběr řidiči poskytovatelů dané služby.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)